

Miras

– N@zlı Hüzün · 22 Aralık 2014

MİRAS

Aşka düşen bülbül goncasız ötmez,
Güle hasret koydun güle sen beni.
Üşür de yüreğim terk edip gitmez,
Gönlünü kundak et bele sen beni.

Mevsimler içinde bahar arardım,
Ayaz vurdu yaprağıma karardım.
Kurudu dallarım soldum sarardım,
Savurup bıraktın yele sen beni.

Tabip ne eylesin gönül mestine,
Bir damla bırak da damla üstüne.
Su olup çağlasam kuru testine,
Kıraç topraklara çile sen beni.

Zamanda yolcuydum sessiz yürürken,
Yabangülü hoyrat yelden korurken.
Ben kendi hâlimde yaşar dururken,
Sen düşürdün beni, dile sen beni.

Anlamadım felek beni mi sınar?
Doldurur gamzemi çağlayan pınar.
Akar yanağıma yudum mu sunar?
Bıraktın vahasız çöle sen beni

Üstümde ateşten libas mı kaldı?
Geriye bu aşktan bir yas mı kaldı?
Yoksa Züleyha'dan miras mı kaldı?
Aşkınla eyledin, köle sen beni...

N@zlı Hüzün 25.10.2014

SESİYLE ŞİİRİME CAN KATAN ÇOK SEVDİĞİM CANIM ARKADAŞIM GÜLŞEN'İME ÇOK TEŞEKKÜR
EDERİM SEVGİLER SAYGILAR...